

Een oud roeibootje wil op volle zee varen.
De wind doet het touw breken.
Nu kan het bootje naar zee.
Maar dan breekt er een storm los ...



Mixed Sources

Productgroep uit goed beheerde bossen
en andere gecontroleerde bronnen
www.fsc.org Cert no. SG5-COC-004433
© 1996 Forest Stewardship Council

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk
van de Forest-Stewardship Council (FSC) mag
dragen. Bij dit papier is het zeker dat de pro-
ductie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Herdruk 2009/467
ISBN 978 90 5958 782 3
K.B. D/2004/0147/171
Bestelnr. 60 1020 223
NUR 191

Tekeningen: Claudia Pahola Herrera Montoya

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge



Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk,
fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means
without written permission from the publisher.

AVI-niveau 4

Thema 11 Door weer en wind

Het eigenwijze bootje



Christina Guirlande

 die Keure



Het eigenwijze bootje



Er ligt een bootje langs de kade .

Het ligt er al een hele tijd.

Zijn baas, een oude visser, vaart niet meer
uit .

Het bootje is te oud.



En de visser heeft geen kracht meer om te roeien.
 Maar toch wil het bootje weg.
 Het wil op volle zee 📖 varen.
 Dat is zijn grote droom.
 Het bootje rukt 📖 aan het touw.
 Opnieuw en opnieuw.
 Maar het touw breekt niet.
 Het is veel te sterk.
 Toch geeft het oude bootje zijn droom niet op.



Op een dag is er heel veel wind.
 De wind helpt een handje.
 En ja hoor, nu lukt het wel. Het bootje is vrij!
 De wind blaast het bootje ver in zee.
 Er komt een grote vissersboot aan, op weg naar de haven.
 'Toet! Toet!', toetert de boot.
 'Wat doe jij hier in volle zee?
 Vaar terug naar de haven.
 Het wordt te gevaarlijk!'



'Ach wat,' zegt het bootje, 'ik maak zelf wel uit wanneer het gevaarlijk is.'

'Vaar naar huis!', herhaalt de boot.

Maar het bootje luistert niet.

Het vaart verder en verder in zee.

Zo ver kwam het nog nooit.

Ook niet toen zijn baas nog met hem uit vissen ging.

Wat zal mijn baas staan kijken als ik hem dat vertel!, denkt het.



Er komt een hoge golf aangerold.

Die giet het bootje vol water.

'Kijk toch uit!', schrikt het bootje.

'Je maakt mij nat vanbinnen!'

'Neem me niet kwalijk', zegt de golf.

'De wind zwiept ons altijd op.

Daar kunnen wij golven niets tegen beginnen.'

'Ach, zo erg is het ook weer niet', zegt het bootje.

'Ik kan wel wat water hebben.

Ik ben toch een boot!'



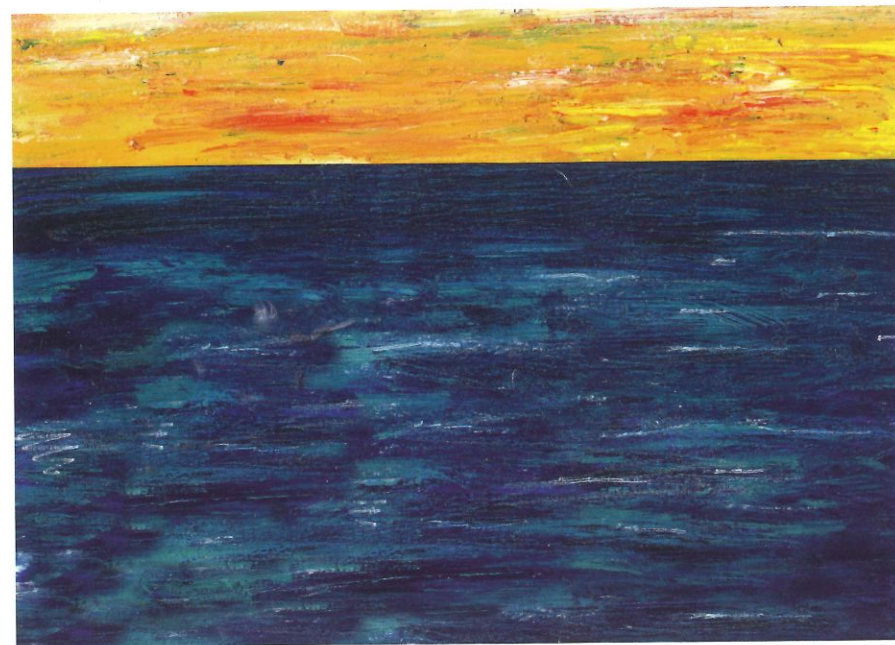
'Een bootje zal je bedoelen', krijst  een meeuw.
 'Vanuit de lucht ben je net een notendop .

Keer terug!

Het loopt vast niet goed met je af!

'Geen denken aan. Dit was altijd mijn droom',
 zegt het bootje koppig.

'Je moet het zelf maar weten.
 Er is storm op komst.
 Ik vlieg terug naar de haven.'



'Ik ben lekker niet bang.
 Ik keer niet terug', zegt het bootje.
 'Ik vaar tot aan de lijn waar de lucht het water
 raakt.'

'Jij bent dom en eigenwijs', krijst de meeuw.
 'Keer terug voor het te laat is.
 Die lijn bestaat niet.
 De lucht raakt het water niet, en ik kan het
 weten!'



'Maar ik zie het toch zelf!
 Nog honderd meter en ik ben er.'
 Het bootje vaart altijd maar verder.
 Honderd meter. Tweehonderd meter.
 De lijn aan de horizon komt niet dichterbij.
 Had de meeuw dan toch gelijk?
 Bestaat die lijn niet?
 Het bootje wordt nu toch een beetje bang.



De wind blaast harder en harder.
 De golven worden hoger en hoger.
 Het bootje kantelt 📖 bijna.
 Oeps! Het verliest een roeispaan 📖.
 Een hoge golf neemt de tweede roeispaan mee.
 'Ik wil weer naar huis!', roept het eigenwijze
 bootje.
 Het duwt tegen de wind in, zo hard het kan.



De golven halen het bootje terug en voeren het weer in zee.

Het bootje spartelt tegen, maar het helpt niets.

‘Ach, wat ben ik begonnen.

Lag ik nu maar veilig in de haven’, klaagt het bootje.

De golven hebben geen medelijden.

Ze spelen met het oude bootje.

Ze gooien het naar elkaar toe.



Opeens ziet het bootje een heel grote boot.

‘Help! Help!’, roept het luid.

Het bootje vecht tegen de golven.

Het wiegt heen en weer, op en neer.

De pakketboot 🚢 vaart recht op het kleine bootje af.

Hij hoort niets door de wind en door het stampen van de motoren 🚢.

‘Pas op! Opzij!’, roept het bootje.



Krrr ... ak! Te laat.
 De pakketboot vaart over het kleine bootje heen.
 Het kraakt in spaanders 📖 uit elkaar.
 Nu kan het bootje nooit meer naar huis terug.
 Het dobbert 📖 in stukken op de woeste zee.
 De golven hebben pret.
 En de wind giert en lacht.



Het is avond.
 De stormwind is gaan liggen.
 Hij was moe van al dat blazen.
 Op de kade zoekt de oude visser naar zijn
 bootje.
 Het ligt niet meer op zijn plaats.
 'Waar is die domme boot naartoe?', vraagt de
 visser zich af.
 Niemand heeft het bootje gezien.



De volgende dag spoelen de wrakstukken 📖 van het bootje aan.

'Ik zei toch dat het slecht zou aflopen', krijgt de meeuw.

De visser neemt het wrakhout 📖 mee.

Daaruit timmert hij een klein bootje en zet het op de kast.

Maar het eigenwijze bootje droomt nog altijd van de zee.

Ik oefen.

bijna
gelijk
kijken
lijn
krijst
vrijdag
opzij

uit
luistert
luid

oud
touw
denkt
komst
lacht
schrikt
kracht
lucht
recht
slecht

aan ge rold
be gin nen
dich ter bij
ei gen wij ze
ge vaar lijk
twee hon derd
me de lij den
mo to ren
ho ri zon

aangerold
beginnen
dichterbij
eigenwijze
gevaarlijk
tweehonderd
medelijden
motoren
horizon

noten dop
roeispaan
storm wind
vissers boot
wrak stukken
wrak hout
pakket boot

notendop
roeispaan
stormwind
vissersboot
wrakstukken
wrakhout
pakketboot

meeuw
gooien
nooit
roeien

Ik begrijp.



blz.

- 1 Titel Het **eigenwijze** bootje
Het bootje dat niet wil luisteren, dat denkt dat het alles beter weet.

- 1 Er ligt een bootje langs de **kade**.
1 De oude visser **vaart** niet meer **uit**.
De oude visser **gaat** niet meer **varen**.



- 2 Het bootje wil **op volle zee** varen.
Het bootje wil weg van het strand varen.

- 2 Het bootje **rukt** aan het touw.
Het bootje **trekt hard** aan het touw.

- 5 De wind **zwiept** de golven op.
De wind **blaast** de golven **omhoog**.

- 5 **Ik kan wel wat water hebben**.
Ik kan wel tegen een beetje water.



- 6 De meeuw **krijst**.
De meeuw **schreeuwt heel hard**.

- 6 Vanuit de lucht is het bootje **zo klein als een notendop**.

- 9 Het bootje **kantelt** bijna.
Het bootje **slaat** bijna **om**.



- 9 Het bootje verliest een **roeispaan**.

- 11 De **pakketboot** vaart recht op het kleine bootje af.
Een pakketboot is een hele grote boot met reizigers.

- 11 De grote boot hoort niets door **het stampen van de motoren**.
De grote boot hoort niets door **het geluid dat de motoren maken**.

- 12 Het bootje kraakt in **spaanders** uiteen.
Het bootje breekt in **stukken**.

- 12 Het bootje **dobbert** in stukken op de woeste zee.
Het bootje **drijft** in stukken op de woeste zee.

- 14 De volgende dag spoelen **wrakstukken** van het bootje aan.
De visser neemt het **wrakhout** mee.
De volgende dag spoelen de **stukken hout** van het bootje aan.
De visser neemt deze **kapotte stukken** mee.